

Малінніков П. А.,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Науковий керівник: к.е.н., доц. Юхнов Б. Ю.

КРОС-КУЛЬТУРНІ КОМУНІКАЦІЇ У СУЧАСНОМУ БІЗНЕСІ

У сучасному глобалізованому світі ефективна бізнес-комунікація стає все більш важливою для успіху підприємств. Бізнес-комунікація означає процес обміну інформацією та ідеями між учасниками бізнесу з метою досягнення спільних цілей. Метою бізнес-комунікації є підтримка співпраці, забезпечення ефективного управління, покращення продуктивності та залучення нових клієнтів чи партнерів.

Складністю ситуації, що склалася на сьогодні, є недостатній рівень культури комунікацій, з однієї сторони; а з іншої – це впливає на погіршення рівня культури та інтелектуалізації управлінського процесу в умовах людиноцентричної економіки. Таким чином, вирішення соціально-економічних проблем сучасного суспільства потребує перегляду основних спрямувань культури комунікацій як основи інтелектуалізації управлінського процесу в управлінні безпекою розвитку підприємства [1].

З розвитком технологій комунікація змінилася кардинально, що сприяло зростанню міжнародного бізнесу. Електронна пошта, відеоконференції, соціальні медіа та інші онлайн-інструменти сприяють швидкому обміну інформацією та розширенню мережі контактів. Однак, разом з перевагами, такі зміни можуть призвести до виникнення культурних бар'єрів та непорозумінь у бізнес-комунікації.

Крос-культурний менеджмент є частиною загальної теорії менеджменту, у рамках якої формуються уявлення і вивчаються закономірності взаємодії представників різних культур у системах управління підприємствами як національного, так і мультинаціонального характеру, на основі якого можуть бути розроблені практичні рекомендації з управління мультинаціональними колективами та підвищення ефективності кроскультурної взаємодії [2].

Мова, цінності та норми кожної культури мають значний вплив на бізнес-комунікацію. Різниця в мові може призвести до неправильного тлумачення повідомлень, а різниця в культурних цінностях та нормах може стати перешкодою для ефективної співпраці та досягнення спільних цілей.

Підприємства можуть зіткнутися з конкретними культурними викликами при спілкуванні з міжнародними партнерами або працівниками з різноманітними культурними впливами. Наприклад, пряма критика, характерна для західної культури, може сприйматися як образа в східній культурі. Також, східна культура

надає великого значення пунктуальності, тоді як в західній культурі може бути більша толерантність до запізнь.

Наприклад, у китайській культурі ієрархія дуже важлива, тоді як в американській культурі більше йдеться про рівність, і прояви ієрархії не є культурно комфортними. Це, відповідно, спонукає топ-менеджмент компанії до формування ідеологічної складової бізнес-комунікування таким чином, щоб стратегічним результатом було продукування уніфікованих та толерантних форм спілкування.

Компанії можуть використовувати різні методи для покращення культури бізнес-комунікації та нівелювання культурних розбіжностей. Навчання працівників культурному різноманіттю, вивчення мови партнерів, а також забезпечення гнучкості та адаптації до різних культурних контекстів є деякими з найбільш ефективних методів. Також важливим є взаєморозуміння та повага до інших культурних традицій та цінностей.

Інтеграція України в міжкультурні відносини з іншими країнами є важливим кроком для використання переваг об'єднаного ринку, створення сприятливих зовнішніх умов для національного розвитку, зміцнення міжнародних переговорних позицій країни з економічних питань, обміну досвідом ринкових реформ і підтримки національної промисловості та сільського господарства. Вивчення культурних особливостей різних країн та адаптація до них дозволить українським підприємствам успішно конкурувати на світовому ринку.

Успішне використання крос-культурних знань та навичок у бізнес-комунікації дозволить українським підприємствам відкрити нові можливості для розвитку, налагодити відносини з іноземними партнерами та забезпечити стійке зростання національної економіки. Все це сприятиме втіленню досвіду та технологій розвинутих країн, розвитку національного виробництва та привабливості іноземних інвестицій.

Напрацювання крос-культурної компетенції та адаптація глобальних стратегій до вітчизняних умов є ключовими для підтримки конкурентоспроможності українських підприємств. Відкритість до співпраці з різними культурами, готовність до навчання та адаптації нових підходів у бізнес-комунікації створять підґрунтя для стійкого зростання та успіху українського бізнесу в міжнародному контексті.

Дослідження крос-культурних аспектів бізнес-комунікації та їх впровадження в українській діловій практиці не тільки полегшить спілкування та зменшить ризик помилок у роботі в мультинаціональному середовищі, але й збагатить досвід українських менеджерів і підприємців, дозволяючи їм з успіхом конкурувати на світовому ринку.

Отже, забезпечення ефективної крос-культурної комунікації у сучасному бізнесі є одним з важливих завдань для успішної роботи українських підприємств. Налагодження міжкультурних відносин з іншими країнами та навчання вітчизняних спеціалістів ефективним методам крос-культурної комунікації забезпечить стабільний розвиток національної економіки, зміцнення міжнародних партнерських відносин та підвищення престижу України на світовій арені.

Список використаних джерел:

1. Прохорова В. В. Культура безпеки розвитку – культура комунікаціонування як основа інтелектуалізації управлінського процесу / В. В. Прохорова, С. А. Мушнікова // Проблеми економіки. – 2019. – № 4 (42). – С. 142-148.

2. Ареф'єва О. В. Крос-культурний менеджмент як детермінанта формування конкурентоспроможності підприємства / О. В. Ареф'єва // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2018. – Вип. 20(1). – С. 19-22.

Маршавін О.Ю., аспірант

Науковий керівник: д.н., проф., Петрова І.Л.

Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

м. Київ, Україна

КРЕАТИВНА ЕКОНОМІКА В УКРАЇНІ: ЗНАЧЕННЯ У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ

На сьогодні економіка України зазнає катастрофічних втрат в наслідок військової агресії з боку Російської Федерації. Так, згідно повідомлення Міністерства економіки України, падіння ВВП за підсумком 2022 року оцінюється на рівні 30,4% [$\pm 2\%$] при рівні інфляції близько 30% [1]. Згідно результатів статистичних досліджень та опитувань представників бізнесу, за підсумком 2022 року 26,5% підприємств повністю або майже повністю зупинили роботу [2]. Це значно нижче за показник червня 2022 року, що склав 46,8%, проте все ще надзвичайно багато.

Однією з найбільших постраждалих галузей економіки у 2022 році стала металургія, яка завжди була ключовим сектором української економіки та, зокрема, експорту. Частка втрат активів даної галузі склала від однієї до двох третин, оскільки більшість українських металургійних підприємств розташовані на сході та півдні країни. Виробництво металургійної продукції скоротилося на 70%, а її експорт зменшився на 62% у порівнянні з 2021 роком. Значних втрат зазнав і сільськогосподарський сектор, що є другим потужним локомотивом української економіки. Так, за даними Українського клубу аграрного бізнесу, виробництво